

„Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le!”

HRISTOS A ÎNVIAT!

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el.

Nu era el Lumină ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumină cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

(Sfânta Evanghelie după Ioan 1, 1-17)

CUPRINS

Hristos a înviat!	2
Hristos Cel înviat este cu noi	4
Rânduieli speciale pentru perioada pascală	5
Semnificația sărbătorii „Izvorul Tămăduirii”	5
Sfântul Mucenic Efrem cel nou ...	6
Pașii lui Dumnezeu	7
Paștele nu poate fi fericit. Învierea - da!	8

HRISTOS A ÎNVIAT!

După deniile întristărilor și ale durerii, cu care am rețrăit patimile Celui pironit pe cruce și pus apoi în mormânt, iată-ne ajunși în lumina bucuriei marelui praznic al Învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cea mai mare sărbătoare creștină cheamă prin vestirea adevărului ce stăruie peste noi: „*Hristos a înviat!*”

Aceste cuvinte, acest gând, acest adevăr ne stăpânesc astăzi cugetul, judecata, vorba, simțirea și toată purtarea noastră. Cu toții avem sufletul străbătut de fiorul unei bucurii nespuse, a unei mulțumiri sufletești nemăsurate. Sufletul nostru privește astăzi în jurul său și se umple de lumină, căci toate cele duhovnicești s-au schimbat față de ziua de ieri.

Toată suflarea se bucură că Hristos a înviat ca să dăruiască viață lumii. Dacă omul trăiește în credința Învierii Domnului, el trăiește în afara morții, nu este atins de ea; moartea este la piciorul omului. Când un om care crede în Hristos moare, el părăsește trupul său ca pe niște haine vechi și va fi din nou îmbrăcat, în haina cea nouă, în Ziua Judecății de Apoi.

Ziua Învierii este începutul împăcării omului cu Dumnezeu și a împăcării noastre, unul cu altul.

Ziua Învierii ne îndeamnă să vorbim fraților, celor ce ne-au greșit și să iertăm toate câte ne-au făcut. Iertându-ne și împăcându-ne unii cu alții, viața ni se luminează și se umple de toată bucuria și va-

loarea ei, iar sufletul renaște și petrece numai în sărbătoare, și cu veselie cântă cu îngerii din cer: „*Acum toate de lumină s-au umplut și cerul și pământul și cele de dedesubt, pentru ca să prăznuim omorârea morții, sfărâmarea păcatului și începutul vieții veșnice*”.

Chemarea de la începutul slujbei de Înviere: „*Veniți de luați lumină!*” este chemarea lui Hristos Cel Înviat de a trăi în lumină, de a primi lumina credinței în viața noastră și de a nădăjdui în învierea noastră.

Lumina Învierii lui Hristos dă sens vieții creștine zilnice, pentru că Hristos Cel Înviat rămâne tainic prezent și lucrător în Biserica Sa până la sfârșitul veacurilor. Lumina veșnică a Învierii lui Hristos este acum adunată în sufletele noastre prin rugăciune, ca legătură vie cu Hristos, prin binevestirea și ascultarea Evangheliei lui Hristos, prin împărtășirea cu Sfintele Taine, prin împlinirea poruncii iubirii față de aproapele, prin dobândirea sfințeniei, ca unire a omului cu Dumnezeu, dobândită prin pocăință și prin viețuire curată.

De aceea, când ne pregătim pentru Sărbătoarea Învierii, în timpul Postului Sfințelor Paști, ne pocăim de faptele noastre rele prin Taina Sfintei Spovedanii, judecându-ne pe noi înșine și cerând iertare pentru răul pe care l-am săvârșit cu gândul, cu vorba și cu fapta. Totodată, încercăm să ne înnoim și să ne sfințim viața, să iubim mai mult pe Dumnezeu în rugăciune și pe semenii noștri în fapte bune, să iertăm și să ajutăm. Slujba de Paști începe cu

„Se tem de moarte doar cei care nu cred în înviere.” - Sf. Ioan Gură de Aur

împărțirea Luminii din Sfântul Altar la toți credincioșii, urmată de ieșirea în afară, în fața bisericii, pentru că întreaga natură este binecuvântată și transformată, pentru ca iarăși, cu toții să ne reîntoarcem în biserică pentru a participa la ospățul euharistic al Sfintei Liturghii.

Lumina lumânării nu are valoare dacă este despărțită de sursa luminii

Suntem datori să participăm trup și suflet la această sărbătoare sfântă. Nu trebuie să plecăm acasă imediat ce am primit Lumina și Paștele, deoarece **lumina materială a lumânării nu are valoare dacă este despărțită de sursa luminii, de Hristos ce se împărtășește în Sf. Liturghie.**

Lumina văzută pe care o primim este doar fereastra ce ne deschide calea spre Înviere. Purtată în mâini, ea ne călăuzește pașii în biserică, pentru a intra în comuniune de taină cu Hristos, Cel Ce ni se dăruiește tuturor din Potirul Sfintei Euharistii, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

Acum, în noaptea Sfințelor Paști, simțim mai puternic decât oricând prezența în noi a Trupului înviat al lui Hristos, transfigurat întru slavă, temelie a propovăduirii învierii noastre. Mare este bucuria noastră ca în

noaptea Sfințelor Paști să fim adunați laolaltă atât de mulți împreună ca să dăm slavă Învierii Domnului. În același timp, însă, știut fiind că de fapt sărbătorim în fiecare Duminică Învierea Domnului, ne gândim că mulți dintre noi pierd acest prilej de mare bucurie, de-atâtea ori de-a lungul anului, atunci când nu vin Duminica la Sfânta Liturghie

În această noapte Sfântă a Învierii, am primit din partea preoților vestirea că **„Hristos a înviat!”** și am răspuns cu toții, cu multă bucurie, **„Adevărat a înviat!”**.

Timp de 40 de zile, până la Înălțarea Domnului, acesta va fi și salutul pe care noi, creștinii, ni-l adresăm unii altora dar trebuie să conștientizăm că acest salut nu este doar o formulă de politețe sau o obișnuință, ci este o mărturisire de credință a tainei Învierii Domnului.

Bucuria Învierii, pe care Biserica Ortodoxă o evocă intens și solemn timp de 40 de zile, este bucuria și nădejdea noastră cea mai mare de fiecare zi și ceas al vieții noastre de creștin. Cu fiecare cântare a Învierii și cu fiecare cuvânt rostit prin **„Hristos a înviat!”**, adevărim, mărturisim și trăim cuvintele spuse de Hristos: **„În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”** (Ioan 16, 33).

Să prăznuim cu bucurie duhovnicească acest praznic luminat și să ne învrednicim ca Învierea Domnului să învie și sufletele noastre. Să plecăm spre casă cu bucurie sfântă în suflet, cu lumina Învierii în inimă și cu cântarea Domnului pe buze; să arătăm

în jurul nostru lumină din Lumina Sfintei Învieri a lui Hristos! Amin.

Hristos a înviat!

PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

HRISTOS CEL ÎNVIAT ESTE CU NOI

Trebuie să știm că Învierea ne dă să înțelegem că viața aceasta este a ostenețelor și că trebuie să ne silim permanent să ne agonisim fapte bune vrednice pentru Împărăția cerurilor.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață să luăm aminte la corăbierii care priveghează, chiar și atunci când ajung la liman cu corăbiile lor, ca nu cumva să lovească corabia de vreo stâncă și să li se întâmple primejdie și pagubă mare. Având în minte această grijă, Sfântul ne îndeamnă:

„Să nu fim nepăsători și nerecunoscători față de binefacerile pe care le-am luat prin Învierea Domnului. Nici să zicem: iată, Postul Mare a trecut, de acum putem să fim fără de grijă. Căci acum, mai mult decât înainte, trebuie să avem mare grijă pentru sufletul nostru ca nu cumva trupul întărindu-se pe suflet să-l facă mai nepuținios. Ca nu purtând grijă pentru rob, de stăpân să ne lenevim. Căci nevoița noastră duhovnicească este pentru toată viața.”

„Am lepădat povara postului, dar n-am

lepădat și rodul postului. Căci este cu neputință și osteneala postului a o lepăda și rodul postului a-l secera. A trecut osteneala nevoițelor, dar să nu treacă râvna faptelor bune. S-a dus postul, dar să rămână evlavia. A trecut postul cel trupesc, dar n-a trecut și postul cel duhovnicesc, care este mai bun decât acela, iar acela pentru acesta s-a făcut.”

Prin postul duhovnicesc înțelegem lucrarea faptelor bune, pe care suntem dator să le facem toți cei ce suntembotezați în numele Preasfintei Treimi și credem în Hristos Cel înviat din morți. În fruntea faptelor bune care ne ajută cel mai mult la mântuirea sufletului este iubirea creștină. Fără iubire, fără iertare și milostenie nu este mântuire, nu sunt Paști, nici bucurie în suflet, nici înviere din moartea păcatelor, nici pace în inimile noastre.

Să lepădăm, deci, din inimile noastre toată răutatea, toată întristarea și păcatul, ca să primim cu bucurie pe Hristos Cel înviat. Numai astfel ne vom putea închina Sfintei Cruci pe care S-a răstignit Domnul și vom urma cu credință și nădejde pe Mântuitorul nostru, împreună cu Maica Domnului, cu Sfinții Apostoli și cu toți sfinții. Se cuvine iarăși să ne împăcăm unii cu alții, să nu fim triști și să nu ne pierdem credința și nădejdea în necazurile vieții, căci Hristos Cel înviat este cu noi. Îl purtăm în noi și rămâne în veci cu noi, de vom rămâne în dragostea Lui și-l vom păzi poruncile. Amin.

(Părintele Ilie Cleopa)

”Fă bine celui ce te nedreptățește și-ți vei face prieten pe Dumnezeu.” - Sfântul Antonie cel Mare.

fletul în mâinile Domnului, la data de 5 mai 1426.

Vreme de 500 de ani nu a știut nimeni de acest Mare Mucenic din Nea Makri, până pe 3 ianuarie 1950, când Sfintele sale Moaște - care sunt înmiresmate și pline de har - au fost descoperite prin revelație de monahia Macaria, stareța Mănăstirii Bunevestiri a Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu de pe Colina Neprihăniților (până la cotropirea ei de către turci, această mănăstire era de călugări, iar din secolul al XX-lea - când a fost restaurată - este de maici).

După descoperirea Sfintelor sale Moaște, Sfântul Efrem cel Nou - Marele Mucenic din Nea Makri - s-a arătat de nenumărate ori stareței Macaria, altor maici și multor creștini (mulți dintre ei nu știau nimic despre Sfântul Efrem cel Nou), fie sub chipul unui nevoitor cu fața brăzdată de multe osteneli, fie purtând veșminte preoțești, fie ca un călugăr, mărturisind: „Mă numesc Efrem!” și relatându-le viața sa și chinurile și torturile la care a fost supus pentru mărturisirea dreptei Credințe Ortodoxe. Celor mai mulți, imediat după aratare, Sfântul Efrem cel Nou le-a rezolvat problemele: pe unii i-a vindecat de boli incurabile, altora le-a întărit credința, pe alții i-a izbăvit de primejdii sau de foc, pe mulți deznădăjduiți i-a mângâiat.

Sfântul Efrem cel Nou - Marele Mucenic din Nea Makri - este prăznuit de Biserica Ortodoxă de două ori pe an:

- 3 ian., aflarea Sfintelor sale Moaște

- 5 mai, ziua morții sale martirice.

Sfintele Moaște ale Sfântului Efrem cel Nou - Marele Mucenic din Nea Makri - se află întregi în Mănăstirea Bunevestiri a Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu, de pe Colina Neprihăniților din orașelul Nea Makri din Attica, Grecia.

SEMNIFICAȚIA SĂRBĂTORII „IZVORUL TĂMĂDUIRII”

- 6 mai -

Pornind de la minunea săvârșită la izvorul din pădure cu viitorul împărat Leon și pentru a ne aminti mereu de toate minunile făcute de Maica Domnului prin acest izvor tămăduitor și pentru a-i mulțumi în același timp, Părinții Bisericii au hotărât ca prima vineri de după Paști să fie închinată Maicii Domnului. În toate bisericile, după Sfânta Liturghie se face slujba de sfințire a Aghesmei Mici, după o rânduială specială din Săptămâna Luminată.

Dar înțelesul prăznuirii este cu mult mai înalt. Faptul că sărbătoarea închinată puterii Maicii Domnului de a vindeca bolile și suferințele oamenilor a fost așezată în calendarul ortodox în prima vineri de după Paști, nu este întâmplător.

„Pentru cel care se roagă necetat, lumea întreagă devine biserică.” - Cuviosul Siluan.

În Vinerea Patimilor, Maica Domnului a stat lângă Crucea lui Hristos, din care a izvorât viață și mântuire.

În Vinerea Izvorului Tămăduirii, Maica Domnului simbolizează harul vindecător al divinității. Puterea vindecătoare a Mântuitorului Iisus Hristos se arată adesea prin Maica Domnului care cu puterea vindecătoare a Fiului ei ne izbăvește din boli, din neazuri, din suferință. Ea este, acum, imaginea Bisericii, locul unde lucrează acest har vindecător al lui Hristos.

Iată de unde adâncimea prăznuirii de astăzi! Din acest statut de Biserică-Izvor al Tămăduirii pe care-l împlinește până-n veacul veacului cea care a născut pe Tămăduitorul.

De aceea, Fecioara Maria este cinstită într-un mod deosebit, ca aceea care face minuni prin mijlocirea și rugăciunile ei. Numele „Izvorul Tămăduirii”, în profunzimea înțelesului, este sinonim, așadar, cu cel al Bisericii, Locaș Sfânt, care izvorăște fără încetare harul tuturor vindecărilor. Mai presus de toate, harul mântuirii. Acesta este și mesajul Evangheliei care se citește astăzi: amintind de izgonirea negustorilor de la Templu, ne arată că Biserica este locul unde găsim vindecare pentru sufletele și trupurile noastre; primim, așadar, un îndemn la respectarea sfințeniei Bisericii, locaș al Domnului și izvor al mântuirii.

Așa cum prin Cruce am fost eliberați, prin Înviere am fost salvați de către Mântuitorul, tot așa prin Izvorul Tămăduirii căpătăm sprijinul Maicii Domnului, fiindcă brațe-

le ei întinse, ochii blânzi, privirea adâncă, omoforul și chipul ei de mamă-milostivă a tuturor sunt izvoare ale întăririi credinței noastre și supremă cinstire prin praznicul de astăzi. Din cuget luminat, din inimă sinceră, din credință curată să cântăm și să ne rugăm Maicii Domnului:

„Izvor ești cu adevărat, Sfăpână, al apei celei vii, că speli bolile cele cumplite ale sufletelor și trupurilor noastre numai cu atingerea ta, ceea ce ai izvorât pe Hristos, apa cea de mântuire”. Amin.

PAȘII LUI DUMNEZEU

Vn om, ajuns în rai, i-a cerut lui Dumnezeu să-i descopere viața pe care a trăit-o. Dumnezeu i-a înfățișat-o ca și când ea s-a desfășurat pe nisipul unei plaje. Omul a văzut că în momentele de bucurie erau patru urme de pași pe nisip, ale lui și ale lui Dumnezeu. Dar în clipele de suferință, erau numai două urme. Măhnit, omul i-a spus lui Dumnezeu:

- De ce în momentele grele m-ai lăsat singur?

Acesta i-a răspuns:

- În clipele de suferință erau doar urmele Mele, pentru că atunci te purtam pe brațe.

„Înălțatul nostru trebuie să fie pururea înviere.” - PS Inochentie

PAȘTELE NU POATE FI FERICIT. ÎNVIEREA - DA!

Vă doriți în aceste zile „un Paște fericit”? Ați apucat să trimiteți această urare celor dragi și așteptați să o primiți în schimb? Dacă veți căuta să cumpărați o felicitare cu această urare, să alegeți una cu iepuraș - iepurașul este responsabil la departamentul cadouri. Un iepuraș fericit este tot ce ne dorim.

Comercianții au reușit în doar câțiva ani să ne pună un iepure pe masă în loc de jertfa lui Hristos. Oamenii nu-și mai spun „Hristos a înviat”, ci își doresc „un Paște fericit”. Pentru a înțelege sensul acestei mutații trebuie să cunoaștem mai întâi sensul cuvântului „paște”. Paștele înseamnă trecere și de la Moise la Hristos s-a referit concret la trecerea poporului evreu prin Marea Roșie, care a presupus întreaga suferință a drumului de la robia egipteană la eliberare. Suferința poporului evreu, cu morțile aferente, cu zbuciumul traversării pustiului, au preînchipuit suferința lui Hristos, patimile Sale și moartea pe Cruce care au culminat în învierea Sa. „Paștile Domnului”, așa cum cântăm în Canonul Învierii, este trecerea „din moarte la viață și de pe pământ la cer”. Este de la sine înțeles că „trecerea” prin patimă și moarte nu poate fi fericită, ci numai Învierea este prilej de bucurie.

În accepțiunea creștină fericirea este o stare de grație, condiția sfinților, încununarea virtuților, răsplata veșnică, creșterea întru asemănarea cu Hristos. Formula „sărbători fericite”, „paște fericit” este o noutate a lumii care consideră că fericirea este o masă bogată, un drum spre picnic fără ambuteiaje, o revedere a rudelor. Nu veți găsi această urare nicăieri în tradiția de două mii de ani a creștinismului.

De la Hristos încoace creștinii își zic: „Hristos a înviat” - aceasta este vestea care a schimbat lumea, care a cutremurat iadul și a deschis cerurile. A spune „Hristos a înviat!” și a răspunde „Adevărat a înviat!” este adevărata mărturisire de credință, însumarea Evangheliei în două cuvinte, îndeplinirea poruncii propovăduirii.

Înlocuirea lui „Hristos a înviat” cu „Paște fericit” este cea mai mare lovitură primită vreodată de lumea creștină. Urmările ei nu se vor lăsa mult așteptate.

Nu vă temeți și nu vă rușinați să vă spuneți „Hristos a înviat! Adevărat a înviat!”. Desigur, dacă aveți această convingere.

Hristos a înviat! Fiți fericiti...

(Ieromonah Savatie Baștovoii, www.rucodelie.ro)

Programul liturgic: 1-8 mai 2016	Duminică	12:00	Vecernia Învierii (Învierea a doua)
	Luni	7:30	Utrenia și Sfânta Liturghie - Sfintele Paști
	Marți	7:30	Utrenia și Sfânta Liturghie - Sfintele Paști
	Miercuri (Harți)	7:30	Sfânta Liturghie
		18:00	Vecernie cu Litie și Utrenie
	Joi	7:30	Acatistul și Sfânta Liturghie - Sfântul Mc. Efreim cel Nou
	Vineri (Harți)	7:30	Utrenia, Sfânta Liturghie și Agheazmă - Izvorul Tămăduirii
	Sâmbătă	7:30	Sfânta Liturghie
		17:00	Vecernia și Acatistul Sfântului Ierarh Luca, al Crimeei
Duminică	7:30	Utrenia și Sfânta Liturghie	

Revistă săptămânală de zidire sufletească, editată de Parohia Ortodoxă Lazaret, cu binecuvântarea ÎPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului.